

Lachen in de Geest?

Dit artikel werd in zijn geheel betrokken van het [internetnieuws](#)

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling 1977. Vertaling door M.V.

OP ZONDAG, 16 OKTOBER 1994, kwamen onze pastor en drie anderen terug van de conferentie in **Toronto** en introduceerden geestelijke fenomenen in de congregatie. Eén zichtbaar verschijnsel werd “lachen in de geest” genoemd, omdat het de mensen zo beïnvloedt dat zij oncontroleerbaar lachen en niet langer in staat zijn om gewone dingen te doen, zoals de Schrift lezen of een samenhangende conversatie houden. Andere verschijnselen, zoals brullen als een leeuw, oncontroleerbaar schokken en vallen op de vloer, werden ook vermeld. De pastor in onze kerk, en anderen die deze fenomenen gemanifesteerd hebben, beschrijven hun toestand gedurende deze ervaringen als die van **dronken zijn, maar niet van wijn**.

Verscheidene mensen vroegen me om Schriftplaatsen te tonen die relevant zijn voor deze recente gebeurtenissen. Het doel van dit artikel is deze verschijnselen te bespreken vanuit Schriftuurlijk oogpunt, en ook na te denken over de vruchten ervan, om aan te tonen dat dit geen manifestaties zijn van de Heilige Geest. Ik wil zeggen dat ‘lachen in de geest’, zoals het in onze kerk werd geïntroduceerd, geen manifestatie is van de Heilige Geest.

Het belang van beproeven

Door de Schrift heeft God zijn wegen en waarheid voldoende geopenbaard om ons in staat te stellen de dingen te beproeven die op onze weg komen. Bovendien, de Schrift beveelt christenen om leringen, ervaringen en geestelijke gaven te beproeven:

“Blust de Geest niet uit. Veracht de profetieën niet. Beproeft alle dingen; behoudt het goede. Onthoudt u van alle schijn des kwaads” (1 Thessalonicensen 5:19-22).

Zij die dit bevel niet zorgvuldig nakomen, zullen zich daarmee gevoelig maken voor bedrog. **Het is belangrijk daarbij op te merken dat men de Geest niet “blust” door zorgvuldig de geestelijke dingen te beproeven vooraleer verder te gaan.** God heeft nooit iemand berispt voor zijn verlangen om alle dingen op de proef te stellen.

In dit document zal ik twee belangrijke methoden volgen om deze geestelijke fenomenen te beproeven. Prediker zegt dat er niets nieuws is onder de zon. Als mensen dronken kunnen zijn, maar niet van wijn, en oncontroleerbaar lachen, onder een bepaalde geestelijke invloed, dan moet dit zeker al eens eerder zijn gebeurd. Ik zal aantonen dat dit inderdaad niets nieuws is en dat de Schrift er heel wat over te zeggen heeft.

De tweede methode die ik zal volgen, om aan te tonen dat dit ‘lachen in de geest’ niet uit God is, zal een onderzoek zijn naar de vruchten ervan. De lange-termijn effecten die dit verschijnsel zal hebben op het karakter van de mensen, zijn nog niet gekend, maar we weten toch al genoeg om een conclusie te trekken.

De Schrift over lachen

Is lachen een indicatie voor een zegen van God? In sommige gevallen zou dat zo kunnen zijn, zoals wanneer God Abraham en Sara zegende met een kind, toe zij reeds oud waren (Genesis 21:6). Maar in het algemeen gesproken bestaat het werk van de Heilige Geest erin mensen te overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel. Jezus zei:

“Doch Ik zeg u de waarheid: Het is u nut, dat Ik wegga; want indien Ik niet wegga, zo zal de Trooster tot u niet komen; maar indien Ik heenga, zo zal Ik Hem tot u zenden. En Die gekomen zijnde, zal de wereld overtuigen van zonde, en van gerechtigheid, en van oordeel: Van zonde,

omdat zij in Mij niet geloven; En van gerechtigheid, omdat Ik tot Mijn Vader heenga, en gij zult Mij niet meer zien; En van oordeel, omdat de overste dezer wereld geoordeeld is” (Johannes 16:7-11).

Wanneer de Heilige Geest de aanwezigheid en heiligheid van God openbaart, is de juiste reactie er een van vrees, ellende en treurnis over onze zondige natuur. Dit is waarom Jakobus schreef:

“Of meent gij, dat de Schrift tevergeefs zegt: De Geest, Die in ons woont, heeft Die lust tot nijdigheid? Ja, Hij geeft meerdere genade. Daarom zegt [de Schrift]: God weerstaat de hovaardigen, maar de nederigen geeft Hij genade. Zo onderwerpt u dan aan God; weerstaat de duivel, en hij zal van u vluchten. Nadert tot God, en Hij zal tot u naderen. Reinigt de handen, gij zondaars, en zuivert de harten, gij dubbelhartigen! Gedraagt u als ellendigen, en treurt en weent; uw lachen worde veranderd in treuren, en [uw] blijdschap in bedroefdheid” (Jakobus 4:5-9).

Mensen die afgestompt zijn in hun behoefte aan berouw, lachen bij de gedachte dat zij hun zonden zouden moeten laten. Dikwijls menen zij dat Gods liefde alle noodzaak wegneemt om hun levens te veranderen. Jezus zei echter:

“En Hij, Zijn ogen opslaande over Zijn discipelen, zeide: Zalig zijt gij, armen, want uwer is het Koninkrijk Gods. Zalig zijt gij, die nu hongert; want gij zult verzadigd worden. Zalig zijt gij, die nu weent; want gij zult lachen. Zalig zijt gij, wanneer de mensen u haten, en wanneer zij u afscheiden, en smaden, en uw naam als kwaad verwerpen, om de Zoon des mensen. Verblijdt u in die dag, en zijt vrolijk; want, ziet, uw loon is groot in de hemel; want hun vaders deden evenzo aan de profeten. Maar wee u, gij rijken, want gij hebt uw troost weg. Wee u, die verzadigd zijt, want gij zult hongeren. Wee u, die nu lacht, want gij zult treuren en wenen” (Lukas 6:20-25).

Zo zien we dat lachen in het algemeen geen indicatie is voor een zegen van God

In feite kan het brullen als een leeuw, en oncontroleerbaar lachen alsof u dronken was, een indicatie zijn van een vloek en oordeel van God, zoals in het geval van Gods oordeel tegen Babylon:

“En Babel zal worden tot [steen] hopen, een woning der draken, een ontzetting en aanfluiting, dat er geen inwoner is. Zij zullen tesamen brullen als jonge leeuwen, briesen als leeuwenwelpen. Als zij verhit zijn, zal Ik hun drank opzetten, en zal hen dronken maken, opdat zij opspringen; maar zij zullen een eeuwige slaap slapen, en niet opwaken, spreekt de HEERE. Ik zal hen afvoeren als lammeren om te slachten, als rammen met bokken. Hoe is Sesach [zo] veroverd, en de roem der ganse aarde ingenomen! Hoe is Babel geworden tot een ontzetting onder de heidenen! Een zee is over Babel gerezen, door de veelheid van haar golven is zij bedekt. Haar steden zijn geworden tot verwoesting, een dor land en wildernis; een land, waarin niemand woont, en waar geen menskind doorgaat. En Ik zal bezoeking doen over Bel te Babel, en Ik zal uit zijn muil uithalen, wat hij verslonden heeft; en de heidenen zullen niet meer tot hem toevloeiën, [want] ook Babels muur is gevallen. Gaat uit, Mijn volk, uit het midden van haar, en redt een ieder zijn ziel, vanwege de hittigheid van de toorn des HEEREN” (Jeremia 51:37-45).

Dit wil niet zeggen dat de Heer geen vreugde schenkt. Een persoon die berouw en geloof van Jezus Christus heeft gekregen, ontvangt vreugde als de vrucht van de Heilige Geest (Galaten 5:22-23). Een persoon die gevangen was door slavernij aan de zonde, of aan demonisering, zal vreugde ervaren wanneer hij bevrijd wordt door Christus. Toen Israël bevrijd werd uit de zeventigjarige ballingschap in Babylon, hadden zij vreugde en lachten:

“Als de HEERE de gevangenen Sions terugbracht, waren wij gelijk, aan hen die dromen. Toen werd onze mond vervuld met lachen, en onze tong met gejuich; toen zeide men onder de heidenen: De HEERE heeft grote dingen aan dezen gedaan. De HEERE heeft grote dingen bij ons gedaan; [daarom] zijn wij verblijd. O HEERE! wend onze gevangenis, gelijk waterstromen in het zuiden. Die met tranen zaaien, zullen met gejuich maaien. Die het zaad draagt, dat men zaaien zal, gaat al gaande en wenende; [maar] voorzeker zal hij met gejuich weerkomen, dragende zijn schoven.” (Psalm 126)

Er zijn echter verschillende punten van verschil tussen het lachen in deze Psalm en het ‘lachen in de geest’ dat ervaren wordt in onze kerk. Ten eerste zijn de vreugde en het lachen in de Psalm een na

tuurlijke respons op de zegen van bevrijding. Dit lachen is geen geestelijke gave of manifestatie van de tegenwoordigheid van de Heilige Geest. Ten tweede is er geen indicatie dat dit lachen onbeheersbaar was. Ten derde wordt de expliciet gestelde voorwaarde voor het verkrijgen van dit lachen in het algemeen niet vervuld door hen die de ‘gave’ van lachen in de geest ontvangen.

De Schrift over dronken zijn

Is geestelijke dronkenschap een indicatie voor een gave van de Heilige Geest? Een oppervlakkig en eigenzinnig gebruik van geselecteerde Schriftpassages over het werk van de Heilige Geest kan iemand misleiden om te gaan geloven dat geestelijke dronkenschap een indicatie is voor de aanwezigheid van de Heilige Geest. Een grondiger Schriftonderzoek zal echter aantonen **dat geestelijke dronkenschap een teken is van geestelijke evangenschap en het staan onder Gods oordeel.**

Iemand zou kunnen denken dat de verwijzing naar dronkenschap in Handelingen 2 voorziet in een Schriftuurlijke ondersteuning voor het idee dat de aanwezigheid van de Heilige Geest iemand het gevoel geeft dronken te zijn.

“En toen de dag van het Pinkster [feest] vervuld werd, waren zij allen eendrachtig bijeen. En er geschiedde haastig uit de hemel een geluid, zoals van een geweldige, gedreven wind, en vervulde het gehele huis, waar zij zaten. En aan hen werden gezien verdeelde tongen als van vuur, en het zat op een ieder van hen. En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest, en begonnen te spreken met andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken. En er waren Joden, te Jeruzalem wonende, godvruchtige mannen van allen volke van hen, die onder de hemel zijn. En toen deze stem geschied was, kwam de menigte samen, en stond verbaasd, want een ieder hoorde hen in zijn eigen taal spreken. En zij ontzetten zich allen, en verwonderden zich, zeggende tot elkander: Ziet, zijn niet deze allen, die daar spreken, Galileeërs? En hoe horen wij hen een ieder in onze eigen taal, waarin wij geboren zijn? Parthers, en Meders, en Elamieten, en die inwoners zijn van Mesopotamië, en Judéa, en Cappadocië, Pontus en Azië. En Frygië, en Pamfylië, Egypte, en de delen van Libyë, hetwelk bij Cyréne [ligt], en uitlandse Romeinen, beiden Joden en Jodengenoten; Kretenzen en Arabieren, wij horen hen in onze talen de grote werken Gods spreken. En zij ontzetten zich allen, en werden twijfelmoedig, zeggende, de een tegen de ander: Wat wil toch dit zijn? En anderen, spottende, zeiden: Zij zijn vol zoete wijn. Maar Petrus, staande met de elven, verhief zijn stem, en sprak tot hen: Gij Joodse mannen, en gij allen, die te Jeruzalem woont, dit zij u bekend, en laat mijn woorden tot uw oren ingaan. Want dezen zijn niet dronken, gelijk gij vermoedt; want het is [eerst] de derde ure van de dag” (Handelingen 2:1-15).

We moeten hier echter goed opmerken dat de vergelijking tussen het vervuld zijn met de Heilige Geest en dronkenschap, gemaakt werd door ondeugend volk. Petrus weerlegt het idee dat zij teveel gedronken hadden en legt uit dat dit het werk van de Heilige Geest is. In tegenstelling tot de slordige praat, en de onbekwaamheid de Schrift te hanteren, bij hen die ‘lachen in de geest’, kan Petrus wel degelijk overweg met de Schrift en brengt hij een toespraak die leidde tot berouw en de redding van velen.

Een ander verband dat zou kunnen gelegd worden tussen dronkenschap en vervuld zijn met de Geest, staat in Efeziërs:

“En wordt niet dronken in wijn, waarin overdaad is, maar wordt vervuld met de Geest” (Efeziërs 5:18).

Dit vers **tekent echter een scherpe tegenstelling tussen dronken zijn van wijn en vervuld zijn met de Heilige Geest.** Dronken zijn van wijn leidt tot een gebrek aan zelfbeheersing en allerlei soorten zonden. Paulus noemt dit “overdaad” [Gr. *asótia* = liederlijkheid (Prisma G/N)]. Vervuld zijn met de Heilige Geest leidt echter tot aanbidding en liefde van God. Het leidt tot gehoorzaamheid en de vrucht van de Geest, inbegrepen zelfbeheersing.

Zo zien we dat er geen vermelding is van geestelijke dronkenschap in de verzen die spreken over het werk van de Heilige Geest. In tegenstelling daarmee zijn er vele verzen die spreken van geestelijke dronkenschap in de context van oordeel en evangenschap:

“De vorsten van Zoan zijn zot geworden, de vorsten van Nof zijn bedrogen; zij zullen ook Egypte doen dwalen, [tot] de uiterste hoek van zijn stammen. De HEERE heeft een zeer verkeerde geest ingeschonken in het midden van hen, en zij hebben Egypte doen dwalen in al zijn doen, gelijk een dronkaard zich om en om wentelt in zijn uitpuwsel. En er zal geen werk wezen voor de Egyptenaars, dat het hoofd of de staart, de tak of de bieveel doen mag” (Jesaja 19:13-15).

“Zij vertoeven, daarom verwondert u; zij zijn vrolijk, derhalve roept gij; zij zijn dronken, maar niet van wijn; zij waggelen, maar niet van sterke drank. Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap, en Hij heeft uw ogen toegesloten; de profeten, en uw hoofden, [en] de ziensers heeft Hij verblind” (Jesaja 29:9-10).

“Waak op, waak op, sta op, Jeruzalem! gij, die gedronken hebt van de hand des HEEREN de beker van Zijn grimmigheid; de droesem van de beker der zwijmeling hebt gij gedronken, [ja], uitgezogen. Er is niemand van al de kinderen, [die] zij gebaard heeft, die haar zachtjes leidt; en niemand van al de kinderen, [die] zij opgevoed heeft, die haar bij de hand grijpt. Deze twee dingen zijn u wedervaren, wie heeft medelijden met u? Er is verwoesting, en verbreking, en honger, en zwaard, [door] wie zal Ik u troosten? Uw kinderen zijn in bezwijming gevallen, zij liggen vooraan op alle straten, gelijk een wilde os in het net; zij zijn vol van de grimmigheid des HEEREN, van het schelden van uw God. Daarom hoort nu dit, gij bedrukten! en gij dronkenen, maar niet van wijn!” (Jesaja 51:17-21).

“Gij zult dan tot hen zeggen: Zo zegt de HEERE der heirscharen, de God Israëls: Drinkt, en wordt dronken, en spuwt, en valt neder, dat gij niet weer opstaat, vanwege het zwaard, dat Ik onder u zal zenden” (Jeremia 25:27).

“Maak hem dronken, omdat hij zich groot gemaakt heeft tegen de HEERE; zo zal Moab [met de handen] klappen in zijn uitpuwsel, en hij zelf zal ook ter belaching zijn” (Jeremia 48:26).

“Babel was een gouden beker in de hand des HEEREN, die de ganse aarde dronken maakte; de volken hebben van haar wijn gedronken, daarom zijn de volken dol geworden” (Jeremia 51:7).

“Als zij verhit zijn, zal Ik hun drank opzetten, en zal hen dronken maken, opdat zij opspringen; maar zij zullen een eeuwige slaap slapen, en niet opwaken, spreekt de HEERE” (Jeremia 51:39).

“Wees vrolijk, en verblijd u, gij dochter van Edom, die in het land Uz woont! [doch] de beker zal ook tot u komen, gij zult dronken worden, en ontbloot worden” (Klaagliederen 4:21).

“Nog is zij gevankelijk gegaan in de gevangenis; ook zijn haar kinderen op het hoofd van alle straten verpletterd geworden; en over haar geëerden hebben zij het lot geworpen, en al haar groten zijn in boeien gebonden geworden. Ook zult gij dronken worden, gij zult u verbergen; ook zult gij een sterkte zoeken vanwege de vijand. Al uw sterkten zijn vijgebomen met de eerste vruchten; indien zij geschud worden, zo vallen zij die op de mond, die ze eten wil” (Nahum 3:10-12).

Vruchten

Naast de directe toepassing van de Schrift, kunnen we ook kijken naar de vruchten van deze spirituele manifestaties, om ons te helpen vaststellen of ze al of niet uit God zijn; Uiteraard hebben we de Schrift nodig om ons te leren wat goede vruchten zijn, en welke niet.

Is liegen een vrucht van de Geest?

Op een ouderlingenvergadering vóór de reis naar Toronto, gaf onze pastor zijn woord dat wat hij ook meebracht van de conferentie, dit ter goedkeuring zou voorgelegd worden aan de ouderlingen, voordat er iets zou toegepast worden in de kerk. Maar in tegenstelling hiermee bracht de pastor de nieuwe leer en praktijk van ‘lachen in de geest’ direct in praktijk, op 16 oktober, zonder de goedkeuring van de ouderlingen verkregen te hebben. Aan het begin van de dienst werd hij eraan herinnerd dat hij zijn woord had gegeven om niet zo te doen, maar hij vond zich verplicht aan de ‘geest’

om zijn woord te breken en de nieuwe leer en bediening in de kerk te brengen. Het is echter onmogelijk dat de Heilige Geest de pastor de permissie gaf zijn woord te breken.

“HEERE, wie zal verkeren in Uw tent? Wie zal wonen op de berg Uwer heiligheid? Die oprecht wandelt, en gerechtigheid werkt, en die met zijn hart de waarheid spreekt; Die met zijn tong niet kwaadspreekt, zijn metgezellen geen kwaad doet, en geen smaadrede opneemt tegen zijn naaste; In wiens ogen de verworpene veracht is, maar hij eert hen, die de HEERE vrezen; heeft hij gezworen tot [zijn] schade, evenwel verandert hij niet; Die zijn geld niet geeft op woeker, en geen geschenk neemt tegen de onschuldige. Die deze dingen doet, zal niet wankelen in eeuwigheid” (Psalm 15).

Misschien denkt iemand dat de pastor niet gebonden hoefde te zijn aan zijn woord. Hij had immers geen verbond gesloten of een contract getekend, niet? Maar Jezus zei:

“Maar laat zijn uw woord ja, ja; neen, neen; wat boven deze is, dat is uit de boze” (Mattheüs 5:37).

De pastor brak zijn woord. Op de vergadering van 15 november bekende hij dat het zonde was zijn woord te breken en beweerde berouw te hebben, maar hij zei verder ook dat hij blij was dat hij was doorgegaan en de praktijken van Toronto op 16 oktober had geïntroduceerd in de kerk. Toen men hem op de contradictie wees, namelijk dat hij enerzijds beweerde berouw te hebben maar anderzijds ook blij was dat hij had gezondigd, zei hij: “Ik weet niet of dat een contradictie is”. Is dit een werk van de Heilige Geest?

Het belang van zelfbeheersing

De Schrift zegt ons dat zelfbeheersing een vrucht van de Geest is:

“Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid [Gr. *egkrateia* = onthouding, zelfbeheersing, matigheid (Prisma G/N)] . Tegen de zodanigen is de wet niet” (Galaten 5:22-23)

Zelfbeheersing is nauw verwant met de geestelijke wapenuitrusting:

“Zo laat ons dan niet slapen, zoals de anderen, maar laat ons waken, en nuchter zijn. Want die slapen, slapen des nachts, en die dronken zijn, zijn des nachts dronken; Maar wij, die van de dag zijn, laat ons nuchter zijn, aangedaan hebbende het borstwapen des geloofs en der liefde, en [tot] een helm, de hoop der zaligheid” (1 Thessalonicensen 5:6-8).

Zoals een stad zonder muur het doelwit wordt voor militaire aanvallen, zo zal een man zonder zelfbeheersing het doelwit worden voor geestelijke aanvallen:

“Een man, die zijn geest niet weerhouden kan, is een opengebroken stad zonder muur” (Spreuken 25:28).

Petrus was er bijzonder voor bezorgd dat christenen altijd beheerst en alert zouden zijn, want anders worden zij het doelwit voor de aanvallen van de duivel:

“Daarom opschortende de lendenen van uw verstand, [en] nuchter zijnde, hoopt volkomen op de genade, die u toegebracht wordt in de openbaring van Jezus Christus” (1 Petrus 1:13)

“En het einde aller dingen is nabij; zijt dan nuchter, en waakt in de gebeden” (1 Petrus 4:7).

“Zijt nuchter, [en] waakt; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een briesende leeuw, zoekende, wie hij zou kunnen verslinden” (1 Petrus 5:8).

Bovendien is zelfbeheersing een vereiste voor een opziener in Gods kerk:

“Een opziener dan moet onberispelijk zijn, de man van één vrouw, wakker, matig, eerbaar, gaarne herbergende, bekwaam om te leren; niet genegen tot de wijn, geen smijter, geen vuilgewinzoeker; maar bescheiden, geen vechter, niet geldgierig” (1 Timotheüs 3:2-3).

“Want een opziener moet onberispelijk zijn, als een huisverzorger Gods, niet eigenzinnig, niet genegen tot toornigheid, niet genegen tot de wijn, geen smijter, geen vuilgewinzoeker; Maar

die gaarne herbergt, die de goeden liefheeft, matig, rechtvaardig, heilig, kuis; Die vasthoudt aan het getrouwe woord, dat naar de leer is, opdat hij machtig zij, beide om te vermanen door de gezonde leer, en om de tegensprekers te weerleggen” (Titus 1:7-9)

Men zou kunnen denken dat het onder invloed zijn van de Heilige Geest een reden kan zijn om de zelfbeheersing te verliezen. Maar de Schrift geeft daarvoor geen ruimte. In de kerk moeten orde en discipline onderhouden worden:

“En de geesten der profeten zijn de profeten onderworpen” (1 Korinthiërs 14:32)

De zelfbeheersing verliezen is geen aanwijzing voor een gave van de Geest.

(In bepaalde verslagen over deze fenomenen van Toronto werd er benadrukt dat de zelfbeheersing niet werd aangetast, en dat degenen die deze verschijnselen ervoeren, konden stoppen wanneer zij wilden. Maar in onze kerkelijke samenkomsten, waren de participanten van deze verschijnselen niet in staat te stoppen wanneer zij wilden en eenvoudige dingen te doen zoals het lezen van enkele verzen. Bovendien geven zij vrijelijk toe dat ze niet meer de controle over zichzelf hadden).

Verfrissing, vernieuwing en opwekking?

Om deze “beweging van de geest” te beschrijven werden de woorden verfrissing, vernieuwing en opwekking gebruikt. De Schrift toont echter aan dat opwekking altijd vergezeld gaat met berouw, op grote schaal (Zie Handelingen 2 en 4, en 2 Koningen 23 als voorbeelden). Deze opwekkingen werden gewoonlijk voorafgegaan door de prediking van berouw (Zie Mattheüs 3-4; Handelingen 2:38). Meer recente opwekkingsvoorbeelden werden ook voorafgegaan door waarschuwingen over het komende oordeel en een sterke boodschap van berouw. De prediking van Jonathan Edwards en Charles Finney zijn goede voorbeelden. Maar er zijn maar weinig oproepen tot berouw te horen op de hedendaagse kansels. De notie dat God boos is over de zonde en dat hij iemand naar de hel kan sturen, is grotelijks afwezig. En hoe is het met u, hebt u recentelijk nog een prediking gehoord die enigszins lijkt op “Zondaars in de handen van een boze God”? Jezus en Johannes de Doper predikten voornamelijk “Heb berouw, of God zal u oordelen”. Edwards en Finney predikten op dezelfde manier. Opwekkingen volgden. Maar bij afwezigheid van oproepen tot berouw zouden wij wel gek moeten zijn als we denken dat er een opwekking ophanden is.

Conclusies

De pastor en anderen werden bedrogen en gingen denken dat ‘lachen in de geest’ een werk van God is. De feiten liggen anders en er zijn substantiële Schriftuurlijke bewijzen dat dit fenomeen demonisch is van natuur, en het resultaat van Gods oordeel. Er zijn verschillende terreinen van ongehoorzaamheid die zouden moeten onderzocht worden als mogelijke redenen voor dit oordeel:

- Het niet gehoorzamen van Gods geboden over het voeden van de armen en het delen met hen die in nood verkeren. De ouderlingen hebben erkend dat God dit de kerk heeft geboden, maar zij hebben het niet uitgewerkt.
- Het niet nakomen van het werk van discipelschap dat door de Schrift wordt bevolen. Ook dit gebod werd op de kansel gepredikt, en erkend door de leiding van de kerk, maar het werd niet uitgewerkt.
- De voortdurende bediening in de kerk van een ouderling die overspel had gepleegd.
- Een sterke algemene aanwezigheid van seksuele immoraliteit in de kerk.
- Een verlangen naar bovennatuurlijke manifestaties en een weigering om zorgvuldig en Schriftuurlijk te toetsen of God daarvan wel de bron is.
- Het nalaten aandacht te schenken aan het gebod om niet in de zonden van anderen te delen door het opleggen van de handen: “Leg niemand haastelijk de handen op, en heb geen gemeenschap aan de zonden van anderen; bewaar uzelf rein” (1 Timotheüs 5:22).

Door aan te tonen dat het fout is om ‘lachen in de geest’ te accepteren, wil ik daarmee niet insluiten dat het leiderschap van onze kerk als zodanig boos is. Ik geloof dat er goede leidinggevende mensen zijn in onze kerk. Maar God tuchtigt zijn kinderen, en deze gebeurtenissen leggen een karakterzwakte bloot. Zij die de waarheid liefhebben zullen, na verloop van tijd, de waarheid vinden en hersteld worden. Zij die houden van macht en religie zullen, hopelijk, verwijderd worden.

Appendix: Valse inzichten en valse profetieën uit Toronto

Kim Anthony Gentes heeft verslag gedaan over zijn ervaringen in Toronto. Toen hij daar op de vloer was ontving hij een visioen met de openbaring dat de liefde van zijn natuurlijke vader niet onvoorwaardelijk was, maar wel de liefde van Jezus Christus. De leugen dat Gods liefde onvoorwaardelijk is karakteriseert valse openbaring herhaaldelijk. Integendeel, God zegt:

“Daarom gaat uit het midden van hen, en scheidt u af, zegt de Heere, en raakt niet aan wat onrein is, en Ik zal u aannemen. En Ik zal u tot een Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en dochters zijn, zegt de Heere, de Almachtige” (2 Korinthiërs 6:17-18).

Kim Anthony Gentes zei ook, terwijl hij een vrouw bediende in Toronto: “Ik voelde dat God voor haar een moeder wou zijn” (in tegenstelling tot een vaderfiguur). Deze valse profetie werd doorgegeven door een lid van een opgeleid bedieningsteam. God is geen vrouw en Hij gedraagt Zich niet als een moeder voor haar kinderen. Het plaatje van God als moederfiguur is een frequente component van valse openbaring en vindt zijn oorsprong in heidense religies.

From: helium!michael@uunet.uu.net (Michael Courtney)
Subject: Re: Laughter Movement and the Toronto Blessing
Newsgroups: soc.religion.christian
Date: 14 Mar 1996
Organization: Massachusetts Institute of Technology
Path: nntp.hut.fi!news.csc.fi!news.eunet.fi!EU.net!
howland.reston.ans.net!newsfeed.internetmci.com!in2.uu.net!
dziuxsolim.rutgers.edu!igor.rutgers.edu!christian
Lines: 504
Sender: hedrick@geneva.rutgers.edu
Approved: christian@aramis.rutgers.edu
Message-ID: <4i8f7e\$pc9@geneva.rutgers.edu>
References: <4h3bm7\$a58@geneva.rutgers.edu>
<4he4n8\$drp@geneva.rutgers.edu>
NNTP-Posting-Host: geneva.rutgers.edu

<http://www.niksula.cs.hut.fi/~ahuima/toronto/laughing.html>

E-mail: verhoevenmarc@skynet.be

Homepage: www.verhoevenmarc.be of users.skynet.be/fa390968

Ga hier naar de [Nieuwste Artikelen](#) of www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm